କହ୍ନେୟାଲାଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଅନୁପକୁମାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ନଭେମ୍ବର 27, 2002

[ଶିବରାଜ ଭି. ପାଟିଲ୍ ଏବଂ ଅରିଜିତ ପଶାୟତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 :

ଧାରା 100 - ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ -ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ଥିବା ଆଇନର କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସୂଚିତ କରିନଥାଏ କିମ୍ବା ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନର କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଅପିଲଗୁଡିକ ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଥିଲା - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଏବଂ ନିମ୍ନରେ ଥିବା ଉଭୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳକୁ ଓଲଟାଇଦେବା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ଧାରା 100 ଅନୁଯାୟୀ ଦାୟର ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନର ସ୍ମାରକୀ ଉପଧାରା (3) ର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲାରେ ଜଡିତ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବ - ଯେଉଁଠାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଆଇନର କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଜଡିତ, ସେ ଉପ-ଧାରା (4) ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ - ଉପଧାରା (5) ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ଶୁଣାଣି ହେବ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି - ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ଏଠାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଫଇସଲା କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ମାମଲା ପଠାଗଲା ।

ଈଶ୍ୱର ଦାସ ଜୈନ ବନାମ ସୋହନ ଲାଲ, **[2000] 1 ଏସ.ସି.ସି. 434 ଏବଂ** *ରୂପ ସିଂହ ବନାମ ରାମ ସିଂହ,* **[2000] 3 ଏସ.ସି.ସି. 708 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଗଲା ।**

ରାୟ - ରାୟ ଘୋଷଣାରେ ବିଳମ୍ବ - ନଭେମ୍ବର 1990 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ତର୍କ ଶୁଣାଣି ହୋଇଥିଲା - 7.5.1993 ରେ ରାୟ ଘୋଷଣା ହେଲା - ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୀତ ଆଇନର କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ - ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ଏବଂ ଉଭୟ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳକୁ ଓଲଟାଇ ଦିଆଗଲା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ, ବାତିଲ କରାଯାଇଛି - ତ୍ୱରିତ ପୁନଃ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ମାମଲା ଗୁଡିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଗଲା - ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 -ଧାରା 100 - ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଶାସନ ।

କହ୍ନେୟାଲାଲ୍ ବନାମ ଅନୁପକୁମାର

ଭଗୱାନଦାସ ଫତେହଚାନ୍ଦ ଦାସୱାନୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଏଚପିଏ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[2000] 2 SCC 13, ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : 1994 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1622- 1623 ।

1974 ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 709 ଏବଂ 710 ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 7.5.1993 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ପି. ଧମିଜା, ସୁଶ୍ରୀ ଅଞ୍ଜଳି ଦୋଶୀ, ସୁଶ୍ରୀ ରୁଚି କୋହଲି ଏବଂ ସୁଶୀଲ କୁମାର ଜୈନ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍.କେ. ଗମ୍ଭୀର, ଆର୍.ଆର୍. ସିଂହ, ଅନୀଲ କେ. ଶର୍ମା, ଅବନୀଶ ସିହ୍ନା, ଟି.ଏନ୍. ସିଂହ, ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଏ. ନୋମାନୀ ଏବଂ ଏସ୍.କେ. ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଲୁ ।

ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳକୁ ଓଲଟାଇ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ଜବଲପୁରସ୍ଥିତ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦିଓ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତର୍କ ଏବଂ ନଥିରେ ରଖାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ, ତଥାପି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟଗୁଡ଼ିକ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 100 ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଉଭା ହୋଇଥିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ କ'ଣ ଥିଲା ତାହା ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ସମର୍ଥନରେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ତଥାପି ଏହି ରାୟରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇପାରିବ ଯେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ଫଳାଫଳ ବିକୃତ ଥିଲା ଏବଂ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ଫଳାଫଳକୁ ବାଧା ଦେବା ପାଇଁ ବିକୃତି ନିଜେ ଆଇନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ପ୍ରଥା ରହିଛି ଯେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମୟରେ ଆଦେଶ ପତ୍ରରେ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ପୃଥକ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ଆମେ ଆଉ ଏକ

ତଥ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିପାରିବା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ତର୍କ ଗୁଡିକର ଶୁଣାଣି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅପିଲଗୁଡିକ 21 ନଭେମ୍ବର, 1990 ରେ ରାୟ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ଫଳାଫଳ ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେଇ ବିଳମ୍ବରେ 1993 ମସିହା ମେ 7 ତାରିଖରେ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଶୁଣାଇଥିଲେ ।

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 100 ଅଧୀନରେ ଦାୟର ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ, ଆବେଦନ ସ୍ମାରକ-ପତ୍ର ଉପଧାରା (3)ର ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନରେ ଜଡିତ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବ । ଯେଉଁଠାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଯେକୌଣସି ମାମଲାରେ ଆଇନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଜଡିତ, ସେ ଉପ-ଧାରା (4) ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ । ଉପଧାରା (5) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏହିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ଶୁଣାଣି ହେବ ।

ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟଗୁଡିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଆଇନର କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନଗୁଡିକ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକାଧିକ ମାମଲାରେ ମତ ରଖିଛନ୍ତି ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ, ବିଚାର ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ କିମ୍ବା ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏହିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆଇନଗତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଈଶ୍ୱର ଦାସ ଜୈନ ବନାମ ସୋହନ ଲାଲ, [2000] 1 SCC 434 ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 10 ରେ ଏହିପରି କହିଛନ୍ତି:

> "10. ଏବେ ସି.ପି.ସି. ର ଧାରା 100 ଅନୁଯାୟୀ, 1976 ସଂଶୋଧନ ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଆଇନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏହା ନକରି ପ୍ରଥମ ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ଓଲଟାଇଦେବା ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ ।"

ପୁଣିଥରେ, *ରୂପ ସିଂହ ବନାମ ରାମ ସିଂହ*, [2000] 3 SCC 708 ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଆଇନର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡିତ ଆବେଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ । ଉକ୍ତ ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7 ରେ କୁହାଯାଇଛି:

"7.ଏହା ପୁନର୍ବାର କହିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ସି.ପି.ସି. ର ଧାରା 100 ଅନୁଯାୟୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର କେବଳ ଏପରି ଆବେଦନ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ଯେଉଁଥିରେ ଆଇନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଜଡିତ ଏବଂ ଏହା ସି.ପି.ସି. ର ଧାରା 100 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ ବାସ୍ତବ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ । *ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ମାମଲାର ସମାଧାନ ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମୟରେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନଥିଲେ କାରଣ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ଏହାର କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ* । ଅଧିକନ୍ତୁ, ତଥ୍ୟ-ଅନୁସନ୍ଧାନ ଅଦାଲତମାନେ ପ୍ରମାଣକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ପରେ କହିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଏକ ବାଟାଇ ଭାବରେ ଅର୍ଥାତ୍, ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବରେ ପରିସରର ଦଖଲରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦଖଲ ଅନୁମତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା କେବେ ପ୍ରତିକୂଳ ଏବଂ ଶତ୍ରୁତାପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା । ନିମ୍ନରେ ଥିବା ଦୁଇଟି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଫଳାଫଳ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟର ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟାୟନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଫଳାଫଳଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ବିକୃତି, ବେଆଇନତା କିମ୍ବା ଅନିୟମିତତା ନଥିଲା । ଯଦି ପ୍ରତିବାଦୀ ଜଣେ ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଭାବରେ କିମ୍ବା ବଟାଇ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମାଭୁକ୍ତ ଜମିର ଦଖଲ ପାଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ଦଖଲରୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ମାଲିକଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଶତ୍ରୁତା ଏବଂ ଦଖଲ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି କେବଳ ଦଖଲ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ଦଖଲକୁ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲରେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ (*ଠାକୁର କିଶନ ସିଂହ* ବନାମ *ଅରବିନ୍ଦ କୁମାର,* [1994] 6 SCC 591 । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଉଭୟ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ଫଳାଫଳ ସହିତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମ ମତରେ, ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟଗୁଡ଼ିକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆହୁରି, ଯେପରି ଉପରେ କୁହାଯାଇଛି, 1990 ମସିହା ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ତର୍କ ଶୁଣାଣି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 1993 ମସିହା ମେ ମାସ 7 ତାରିଖରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଶୁଣାଇଥିଲେ । *ଭଗବାନଦାସ ଫତେଚାନ୍ଦ ଦାସୱାନୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ୍ ଏଚ୍.ପି.ଏ. ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ,* [2000] 2 SCC 13 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ରାୟ ପ୍ରଦାନରେ ଦୀର୍ଘ ବିଳମ୍ବ ଅପିଲ୍

ଅଧୀନରେ ଥିବା ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବୋଲି ଯୁକ୍ତି ଉପରେ ଏହି ବ୍ୟାପକ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ନଯାଇ, ମାମଲାର ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ କୌଣସି ମତାମତ ପ୍ରକାଶ ନକରି ରାୟ ପ୍ରଦାନରେ ବିଳମ୍ବ ହେବା କାରଣରୁ ଆବେଦନ ଅଧୀନରେ ଥିବା ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ପୁନର୍ବାର ଅପିଲରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ମାମଲାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏପରି କରିବା ସମୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ, "ତଥାପି, ଏହା ଏହି ପରିମାଣରେ ଠିକ୍ ଯେ ରାୟ ପ୍ରଦାନରେ ଦୀର୍ଘ ବିଳମ୍ବ ଏକ ମାମଲାର ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମନରେ ଅନାବଶ୍ୟକ କଳ୍ପନାଜଳ୍ପନାକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାଏ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଯେଉଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନ ଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ହୋଇପାରେ ଯେ ବାର୍‌ରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ରାୟ ଦେବା ସମୟରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇନାହିଁ କିମ୍ବା ତର୍ଜମା କରାଯାଇନାହିଁ - ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପରେ ...... ତେଣୁ, ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ, ଆମେ ଆବେଦନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରୁଛୁ ।" ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ୍ୟ ଆପତ୍ତି ହୋଇଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟଗୁଡ଼ିକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟଗୁଡ଼ିକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି । ଆବେଦନ ଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉପରୋକ୍ତ ମନ୍ତବ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ସମାଧାନ ପାଇଁ ଆମେ ଏହି ମାମଲା ଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଉଛୁ ।

ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ 1972 ମସିହାର ହୋଇଥିବାରୁ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏହି ଆଦେଶର ନକଲ ପାଇବା ତାରିଖରୁ ଛଅମାସ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନଗୁଡିକର ଫଇସଲା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ ।

ଆର୍.ପି. ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଗଲା ।

କହ୍ନୈୟାଲାଲ୍ ବନାମ ଅନୁପକୁମାର

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।